

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. března 2022 v Liberci v samosoudkyní JUDr. Lenkou Zhoufovou

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození 1976] ve [obec], trvale bytem: [adresa], [obec] XV - [příjmení] [příjmení],

je vinen, že

v přesně nezjištěné době v listopadu 2019 prostřednictvím aplikace Messenger posílal nezletilé [celé jméno poškozené], narozené [2005], zprávy s erotickým obsahem, kdy mimo jiné psal, že by ji vzal do postele a osahával na intimních částech těla, přičemž používal jiné než anatomické názvy intimních částí těla, ačkoli znal její věk,

tedy

úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

za uvedený přečin v souběhu s přečinem navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 5. 2021, č.j. 3 T 206/2020-187, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 14. 7. 2021, č.j. 31 To 234/2021-212

podle § 193b trestního zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi /8/ měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání osmnácti /18/ měsíců.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to mobilního telefonu tov. zn. ASUS, bílé barvy, SIM karta telefonního čísla [tel. číslo], IMEI: 358973074978780 a 358973074978798.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce odpovědné osoby při organizované zájmové činnosti nezletilých dětí, které zákonní zástupci svěřují nezletilé děti po určitou dobu do péče, a to provozované jakýmkoliv subjektem na dobu osmnácti /18/ měsíců.

Současně se podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 5. 2021, č.j. 3 T 206/2020-187, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 14. 7. 2021, č.j. 31 To 234/2021-212, jakož i všechna další rozhodnutí, na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla Okresním státním zastupitelstvím v Liberci podána obžaloba pro skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku. Skutkový stav byl prokázán v hlavním líčení.

2. V projednávané věci zdejší soud již dvakrát rozhodoval, kdy obžalovaného uznal vinným rozsudkem ze dne 3. 5. 2021 č.j. 3 T 206/2020-187. K podanému odvolání obžalovaného však Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozsudkem ze dne 14. 7. 2021, č.j. 31 To 234/2021-212, napadený rozsudek zdejšího soudu pod bodem ad 1) zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí. Následně Okresní soud rozhodl rozsudkem ze dne 6. 1. 2022 č.j. 3 T 206/2020-234. K podanému odvolání obžalovaného však opět Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 11. 2. 2022, č. j. 31 To 44/2022-246, napadený rozsudek zdejšího soudu zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí, kdy zavázal nalézací soud k provedení výslechu nezletilé poškozené [celé jméno poškozené] a to zákonným způsobem. Nalézací soud tedy opětovně nařídil ve věci hlavní líčení a na tomto základě, jsa vázán právními názory odvolacího soudu rozhodl.

3. Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.

4. Obžalovaný při hlavním líčení uvedl ke skutkům, které jsou mu kladeny za vinu, to, že neměl v úmyslu svádět nezletilé k tomu, aby s ním šly nějakým způsobem konat nějaké sexuální hrátky. Předpokládal a spoléhal hlavně na policii a na záznam mobilního telefonu, kdy chtěl věřit tomu, že policie stáhne veškerou komunikaci a z kontextu té komunikace bude pochopeno, že se psaly závadové věci, ale ne, aby se setkal s nějakou nezletilou a prováděl s ní nějaké zlo. Komunikace jak s Karolínou a ostatními, byla založena už od chvíle, kdy vedl chemický kroužek a kroužek bojových umění, měli vytyčeny čtyři komunikační místnosti. Tam komunikovali s dětmi a pak se na něj některé děti obracely s dotazy intimnějšího charakteru. Začalo to tím, že se mu některá děvčata přiznávala k sebepoškozování. On je nabádal, ať se nesebepoškozují, že je to hloupost. Hlavně je nabádal, aby si promluvili raději s rodiči, než s ním. Snažil se o to, že když děti naznačovaly, že nemají důvěru k rodičům, tak aby měly důvěru k němu, k tomu co dělá a píše. Určitě nechtěl žádné dítě poškodit. Ke komunikaci s [jméno] uvedl, že mu napsala, že byla na doučování se svým učitelem panem [příjmení], že z něj byla úplně vlhká. To ho poměrně překvapilo, proč mu to píše. Karolína byla blízká jeho nejstaršímu synovi [jméno]. Tak si říkal, co se děje, proč to píše zrovna jemu. Tak jí napsal, ať se svěří matce a zakoupí si nějaké drogistické zboží. Následovala zpráva o tom, že se diví, že mají chlapy malé penisy. Odepsal, že je každý

nějak rostlý, že je to v normě. Ještě předtím naznačoval, že je ta konverzace taková divná a že není dobré tyto věci vůbec rozebírat. Měl čím dál větší pocit, který se změnil v jistotu, že je ta komunikace někým řízená, a to jednak že s tím z druhé strany si dopisoval v dost nočních hodinách. Sám má 11,5 roku starého syna a nejdéle v půl 10 děckám pobere mobily a jdou spát. Kdy si údajně s takhle mladým člověkem píšete ve 3 ráno, takto není normální, aby nezasáhl někdo dospělý anebo, aby to prostě nebylo řízené. [příjmení] se dost změnil i charakter zpráv, který přicházel od [jméno]. Přehouplo se to do tvrdšího porna. Kdy se jej někdo zeptal, zda chce jeho nahé fotky. [jméno] komunikaci vedl v přátelském nadlehčeném duchu, ale přestávala to být legrace, když mu přišel tento dotaz. Ve spisu by měla být i jeho odpověď, kdy psal, ať nikdy nikomu tyhle fotky neposílá. Že to není legrace. Jistotu, že je to moderované, získal, když mu přišel výpis od [jméno], přesně vypsany datum jejího narození. Tak si řekl, že si na něj někdo dělá past. Byl zvědavý, kam to ten na druhé straně, chce dotáhnout a byl zvědavý, zda si skutečně píše s tou [jméno] nebo vlastně s kým. To se nikdy nedozvěděl. Celý ten obsah, který máme zadokumentovaný, se zvrhl ve chvíli, kdy dostal odkazy na nějaké pornostránky. Tak se dotazoval, zda to tu holčinu vzrušuje a co jí vlastně vzrušuje. To už si byl hodně jistý tím, že to někdo jiný řídí. K dotazu zda i poškozené [celé jméno poškozené] psal nějaké intimní zprávy, uvedl, že ne. Kátě jen přiznal, že mu připomíná jednu z jeho prvních lásek. Ona chtěla jít studovat veterinární školu, tak si říkali, co se musí naučit. Pak se mu svěřila, že se jí chtějí rozvádět rodiče a že je kvůli tomu zatrpklá a kvůli tomu se řeže. Tak jí opět nabádal k tomu, aby se s tím svěřila rodičům. Dále se obžalovaný vyjádřil k doučování a hodinám mimo školu, kdy uvedl, že se sešli celá parta děcek mimo školu. Doučování jako takové, jim nabízel. Bylo to jak mimo školu, tak ve škole. [příjmení] školu se sešli jednou na fyziku a jednou na elektrotechniku. Nevzpomíná si, zda nabízel i doučování tzv. jeden na jednoho, několikrát [obec] psal, že tam budou vždy s někým. Jednou jí v žertu napsal, že tam budou sami a že je zvědavý, co by tam sami spolu dělali.

5. Z vysvětlení [celé jméno poškozené], které soud se souhlasem stran podle § 211 odst. 6 tr. řádu přečetl, soud zjistil, že dne 13. 11. 2019 ji kontaktovala Policie s tím, že ze školy přišlo oznámení, že její dceru [jméno] [celé jméno poškozené] někdo sexuálně obtěžuje prostřednictvím telefonu. Posléze ji dcera o věci také informovala a ukázala jí některé ze zpráv, které jí obžalovaný poslal. Dále se svědkyně vyjádřila k obsahu zpráv, které jí dcera ukázala.

6. Soud dále přečetl protokoly o výslechu svědkyň mladších 18 let, [jméno] [celé jméno poškozené] a [jméno] [příjmení].

7. Poškozená [celé jméno poškozené] uvedla, že chodila na kroužky chemie a sebeobrany, které vedl obžalovaný. S obžalovaným vedla komunikaci prostřednictvím Messengeru, v rámci komunikace mimo jiné probírali její osobní problémy. Dne 10. 11. 2019 mu z legrace poslala obrázek s tančícím mužským přirozením. Ihned poté jí začal psát zprávy s intimním obsahem. S obžalovaným měla již dříve domluvené doučování. Během komunikace jí obžalovaný navrhl, že by ji učil také věci trochu nepovolené. Svědkyně dále podrobně popsala obsah komunikace, která následně probíhala mezi ní a obžalovaným. Ví o tom, že podobné zprávy psal i [celé jméno poškozené]. Dále uvedla, že se svěřila učiteli [příjmení] s tím, co jí obžalovaný psal. K dohodnutému doučování nedošlo, protože učitel [příjmení] věc oznámil Policii a policisté jí řekli, že na doučování nemá chodit. Obžalovaný věděl, kolik jí je let.

8. K výpovědi této svědkyně obžalovaný uvedl, že [obec] mu psala daleko dříve, než došlo k té nešťastné komunikaci, o tom, že má u kriminálky, hasičů a u záchranářů nějaké významné známé. I proto si začal myslet, že je komunikace nějakým způsobem moderovaná. Rozebírali spolu v září až říjnu, návštěvu psychologa. Bylo to proto, že s maminkou byla v té době hodně rozhádaná. [jméno] jí nenavrhoval, že by šla k psychologovi sama, ale psal jí, ať informuje matku, protože se bála jít k psychologovi sama. Psal jí, že pokud nemají peníze, že jí to zaplatí, ale že musí informovat maminku a jít tam s ní. Ona tam ale chtěla jeho jako oporu. Možná z toho důvodu se potom popudila [jméno] maminka. Obžalovaný dále uvedl, že paní [celé jméno poškozené],

matce [jméno], psal, že se její dcera řeže, že mají významně rozbitý vztah, ať si spolu promluví. Paní [celé jméno poškozené] mu tam, sice skrytě, ale víceméně vyhrožovala, že si to s ním vyřídí. Stran sexuálních partnerů mu [obec] psala, že jí v [obec] v 11 letech měl někdo znásilnit. Tak jí uklidňoval, že už je to pryč. To, že jí stříká mezi prsa, a podobné věci, to začal psát, až když mu přišly ty nešťastné odkazy na porno. Začal to psát jenom proto, že si byl jistý, že to někdo moderuje. Tím si je jistý doteď. Pak to psal, protože na tom „porn hubu“ v těch odkazech, tam bylo daleko větší svinstvo, než které psal on. Nahou fotku po [obec] nikdy nechtěl, netlačil na ní. Stran nepovolených věcí – to nabízel učit mírně nepovolené věci v podstatě vše capartům, hlavně těm, kteří mají subtilnější postavu. Nemyslel nepovolené věci sexuálního charakteru. Prošel kurzy systém efektivního boje, kde jsou věci, které vám pomůžou přežít.

9. Poškozená [celé jméno poškozené], který byla vyslechnuta na pokyn odvolacího soudu při hlavním líčení, uvedla, že chodila do chemického kroužku, který vedl obžalovaný, kdy měli založené chatovací místnosti na messengeru. V rámci soukromé komunikace na Messengeru jí obžalovaný začal psát porno zprávy. Psal např., co by s ní dělal, když by byli sami, že by se s ní mazlil, že by si hrál s její mušličkou. V komunikaci nepoužíval anatomické názvy intimních částí těla, ale používal přezdívky, např. ženské přirození nazýval mušlička, o spermatu se vyjadřoval jako o sněhobílých vločkách či kapičkách. Po těchto zprávách si obžalovaného na messengeruablokovala. Obžalovaný znal její věk, věděl, že chodí do 8. třídy. [příjmení] [jméno] [celé jméno poškozené] se posléze dozvěděla, že podobným způsobem komunikoval i s ní, kdy jí [jméno] ukazovala zprávy od obžalovaného, na což jí svědkyně řekla, že jí to psal taky.

10. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že je jí známo, že obžalovaný vedl soukromou komunikaci s [celé jméno poškozené] a [jméno] [celé jméno poškozené]. Dále se svědkyně vyjádřila k obsahu komunikace, kterou obžalovaný vedl s [jméno] [celé jméno poškozené], jelikož ta jí posílala printscreeny.

11. Se souhlasem stran soud také přečetl podle § 211 odst. 5 tr. řádu znalecký posudek, kterým byla zajištěna data z předmětného mobilního telefonu zn. Asus, prostřednictvím něhož obžalovaný komunikoval s poškozenými.

12. Soud dále provedl listinné důkazy, a to zejména protokolem o vydání věci, messengerovými komunikacemi, úředním záznamem, protokolem o ohledání facebookového profilu, úředními záznamy a zprávami, zprávami o chování a opisem rejstříku přestupků a rejstříku trestů obžalovaného.

13. Soud při rozhodování o vině obžalovaného hodnotil při pečlivém uvážení všech okolností případu provedené důkazy jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu ve vzájemných souvislostech. Dospěl k tomu, že ve věci lze učinit zcela jednoznačné skutkové závěry, že se obžalovaný dopustil projednávaného skutku. Obžalovaný sice uvedené popíral, zasílanou komunikaci bagatelizoval s tím, že „to tak nemyslel“, avšak je usvědčován zejména výpověďmi poškozených, které ve spojení s dalšími důkazy, ať už výpověďmi svědkyně [celé jméno poškozené], potažmo svědkyně [příjmení], a ve spojení s listinnými důkazy a znaleckým posudkem, tvoří ucelený důkazní řetězec, který obžalovaného bez dalšího z jeho závadového jednání usvědčuje. Poškozená [celé jméno poškozené] popsala, jakého charakteru byly předmětné zprávy, sama je označila za porno zprávy, s tím, že až posléze jí s ohledem na věk došlo, o jak závadové jednání se jedná, v předmětné době to považovala za legraci. Svědkyně [celé jméno poškozené] vypovídala o jednání obžalovaného značně podrobně, přičemž při své výpovědi potvrdila i výpověď poškozené [celé jméno poškozené] s tím, že je jí známo, že obžalovaný měl vést konverzaci obdobného charakteru i s touto svědkyní, o čemž se zmínila ve své výpovědi též svědkyně [příjmení]. Nelze tak opakovaně přisvědčit obhajobě obžalovaného, že výpověď poškozené [celé jméno poškozené] stojí proti výpovědi obžalovaného jako jediný osamocený důkaz a jedná se tzv. o „tvrzení proti tvrzení“. Je pravdou, že poškozená si jejich konverzaci nijak nezálohovala ani si nedělala tzv. printscreeny, na což obžalovaný podle všeho spoléhal, a což však

na druhou stranu, a očividně k překvapení obžalovaného, svědkyně [celé jméno poškozeného] činila a navíc některé printscreeny této komunikace zaslala své kamarádce, svědkyni [příjmení] a ukázala je i poškozené [celé jméno poškozené], která na to reagovala právě tak, že obdobné zprávy zasílá obžalovaný i jí.. Tyto dívky se tedy navzájem o závadové komunikaci s obžalovaným informovaly. Soud neměl jediný důvod považovat výpověď poškozené ani dalších svědkyň za nevěrohodné, tudíž z těchto výpovědí, ve spojení s dalšími listinnými důkazy, vycházel. Naopak soud neuvěřil obhajobě obžalovaného, jak uvedeno již výše, považoval jeho výpověď za nevěrohodnou, vedenou záměrem odvrátit od své osoby trestněprávní důsledky svého jednání. Z výpovědí svědkyň, potažmo i výpovědi samotného obžalovaného je dále zřejmé, že tento jako vyučující a vychovatel poškozené, která k němu docházela v rámci školy na chemický kroužek, věděl o jejím věku, a který tedy na uvedený tón konverzace nejen neměl přistoupit, natož, tak jak to bylo právě v tomto případě, jej rozhodně neiniciovat a dále nerozvíjet a nerozšiřovat, což se však v projednávaném případě stalo. V řízení tak nebylo žádných pochybností o tom, že se skutek stal tak, jak uvedeno ve výrokové části rozsudku a že jej spáchal obžalovaný.

14. Při právním posouzení jednání obžalovaného soud dospěl k těmto závěrům. Obžalovaný úmyslně ohrozil mravní vývoj nezletilé [celé jméno poškozené] tím, že jí, jako vedoucí kroužku, zasílal zprávy s erotickým obsahem, kdy mimo jiné psal, že by ji vzal do postele a osahával na intimních částech těla, ji sváděl k nemravnému životu. Tím spáchal přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Objektem trestného činu ohrožování výchovy dítěte je zájem na řádné výchově dětí. Svádění k zahálčivému nebo nemravnému životu má širší obsah než navádění, neboť sem spadá nejen přímé vyzývání, ale slovem nebo skutkem, nýbrž i takové jednání pachatele před dítětem, které může u něj, a to i při jeho pasivním chování, vyvolat takové zájmy a návyky, které zpravidla vedou k zahálčivému nebo nemravnému životu (dítě totiž napodobuje chování dospělých, a to i neuvědoměle). Nezáleží na tom, zda dítě již před takovým jednáním pachatele nemravný život vedlo, poněvadž jednání pachatele v něm tyto negativní návyky utvrzuje a posiluje. Ze způsobu provedení je zřejmé, že obžalovaný se shora uvedeného přečinu dopustil v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, kdy věděl, že svým jednáním může porušit zákonem chráněný zájem na řádné výchově a mravním vývoji nezletilých dívek, a s možností vzniku tohoto následku byl srozuměn.

15. Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, přičemž přihlížel zároveň k možnostem nápravy obžalovaného a k jeho osobním a rodinným poměrům, k jeho dosavadnímu způsobu života a k jeho chování po činu.

16. Dle § 43 odst. 2 tr., zákoníku soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1 § 43 tr. zákoníku, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

17. Za přečiny sbíhající se je nutno tedy ukládat jeden trest, v trestní sazbě trestného činu nejpřísněji trestného, kdy nově uložený trest nesmí být mírnější než trest již uložený, a to za současného zrušení výroku o trestu z citovaných rozsudků. Vzhledem ke skutečnosti, že soud postupoval v projednávané věci stran skutkových a právních závěrů dle ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku, musel tuto skutečnost promítnout rovněž do ukládání tzv. souhrnného trestu, kdy tento trest musí být ukládán za trestný čin projednávaný v této věci a rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 5. 2021, č.j. 3 T 206-2020-187, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 14. 7. 2021, č.j. 31 To 234/2021-212, a

nesmí být uložen trest mírnější než již byl uložen ve zrušeném pravomocném rozhodnutí, a to vše za současného zrušení výroku o trestu v rozhodnutí, do nějž směřuje souhrnný trest.

18. Podle zásad platných při ukládání souhrnného trestu soud vycházel z ustanovení, které se vztahuje na trestný čin nejpřísněji trestný, což je v tomto případě přečin navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku, kde trestní sazba činí až dva roky.

19. Při ukládání trestu vycházel soud z ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku, upravujících zásady ukládání trestních sankcí, a hodnotil rovněž naplnění polehčujících či přitěžujících okolností tak, jak jsou uvedeny v § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému dle § 41 tr. zákoníku přitěžovalo, že se dopustil celkem tří přečinů. Polehčující okolnosti u jmenovaného soud neshledal. Za takové situace, a za zachování principu tvrdosti již uloženého a rušeného trestu soudu nezbylo, než obžalovanému ukládat souhrnný, stále však ještě podmíněný trest odnětí svobody. Jak plyne z opisu rejstříku trestů, obžalovaný je osobou trestněprávně doposud zachovalou, jeho jednání je možné považovat za exces z jinak řádného způsobu života, tudíž má soud za to, že na něj ještě postačuje působit toliko trestem podmíněně odloženým na zkušební dobu. Co se týče výměry trestu, shledal soud za adekvátní trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, tedy ve spodní polovině zákonné trestní sazby, kdy je reflektován jak dosavadní život obžalovaného, jeho chování po zahájení trestního stíhání, ale též skutečnost, že je trestán za tři trestné činy. Zkušební dobu potom soud stanovil také lehce nad spodní hranicí zákonné trestní sazby, a to v trvání 18 měsíců, kteroužto vyhodnotil jako dostačující.

20. S ohledem na charakter trestné činnosti a osobu obžalovaného, soud již ve svém původním rozsudku naznal, že je na místě uložení též trestu zákazu činnosti podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, spočívajícím v zákazu výkonu funkce odpovědné osoby při organizované zájmové činnosti nezletilých dětí, které zákonní zástupci svěřují nezletilé děti po určitou dobu do péče, a to provozované jakýmkoliv subjektem, když je zcela zřejmé, že k prvotnímu zkontaktování s poškozenými došlo právě při zájmové činnosti, kroužku, které vedl obžalovaný, a tento trest tedy do svého nového rozhodnutí o trestu přejal. I zde stanovil soud výměru na 18 měsíců, tj. dobu shodnou, jako je zkušební doba podmíněného odsouzení, která se jeví výše uvedeným skutečností jako nejprůběhavější.

21. Dále byl obžalovanému i s ohledem na znění § 43 odst. 2 alinea čtvrtá tr. zákoníku podle § 70 odst. 2 písm. a) uložen trest propadnutí věci, a sice zajištěného mobilního telefonu včetně sim karty, jakožto věci, které sloužily ke spáchání trestného činu (nástroj trestné činnosti).

22. Soud má za to, že uvedené tresty jsou adekvátní všem konstatovaným skutečnostem a jsou dostatečné k naplnění účelu trestu, jak jej předpokládá trestní zákoník.

23. V návaznosti na ukládaný souhrnný trest soud zároveň zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 5. 2021, č.j. 3 T 206-2020-187, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 14. 7. 2021, č.j. 31 To 234/2021-212, jakož i všechna další rozhodnutí, na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci, prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo však nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaní pro nesprávnost výroku, který se jich přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy nebo skutečnosti.

Liberec 16. března 2022

JUDr. Lenka Zhouřová
soudkyně